

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115225783
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1115225783.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: F. X. S., bytom S. N. X, XXX XX I., Č. V., adresa pre doručovanie: K.. Q.. G. XX, XXX XX Q. - K., Č. V., proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 48.000,- eur s príslušenstvom spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Žalobca sa nedatovanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 02.10.2015 (č. I. 19), domáhal od žalovaného náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 48.000,- eur s 12% úrokom z omeškania od 01.08.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že podal 30.03.2015 u žalovaného žiadosť o odškodnenie nemajetkovej ujmy celkom 48.000,- eur za nesprávny úradný postup v zmysle procesných prietahov v rokoch 2007 - 2015, avšak žalovaný nereaguje, a preto podáva túto žalobu. Ďalej dôvodil, že pod vplyvom harabinizmu Krajský súd v Košiciach zjavne porušuje povinnosť rozhodnúť v primeranej lehote vo veci 4Cb 1/2008 aj 3Cb 4/2008 tiež o svojej povinnosti vo forme jednotlivých procesných úkonov. Jedná sa o tieto prípady: 1. V 02/2007 bez verejného prejednanja, tajne a zákulisne krajský sudca Hrib vydal nulitné, ničotné opravné uznesenie 18Rob 1357/96 pre neexistujúce, údajne chyby v písaní exekučného titulu z 1.7.97 a ihneď toto "opravné uznesenie" zaslal povinnému, ktorý dňa 1.3.07 podal odpor. O podanom odpore doposiaľ krajský súd nevydal rozhodnutie v zmysle, či bol podaný včas, či oneskorene, ako mu to uložil dovolací senát NS SR vedený dr. Jurajom Semanom č. k. 1Obdo V 21/2008 svojím uznesením z 6.6.2008. Dňa 14.10.2008 krajský sudca Hrib bez verejného prejednanja, tajne a zákulisne a oddelenie uskutočnil výsluchy svedkov F. Z. Q. a S.J. N., bez toho, aby žalobcu, ako účastníka konania, predvolal na tieto výsluchy, bez toho, aby mu umožnil klásť svedkom otázky a vyjadriť sa k ich výpovediam. Podľa žalobcu zjavne tu došlo k porušeniu zásad uvedených v § 3 vyhlášky 757/2004: (7) Porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov možno namietat' sťažnosťou podľa tohto alebo podľa osobitného zákona, (8) Súčasťou práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdному spisu vo svojich veciach. Zjavne došlo tiež k porušeniu jeho práv podľa čl. 48 ods. 2, 46 ods. 1, 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru. Žalobca požaduje preto odškodnenie nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- eur za prietahy s rozhodnutím o právnych následkoch odporu z 1.3.07, ako to uložil NS 1Obdo V 21/2008 uznesením z 6.6.2008. Žalobca požaduje preto odškodnenie nemajetkovej ujmy vo

výške 10.000,- eur za prietahy v rokoch 2008 - 2015 s riadnym výsluchom svedkov Q. a N., kedy napriek opakovaným procesným žiadosťiam o riadny verejný výsluch, Krajský súd v Košiciach stále necháva bez povšimnutia, že výsluch 14.10.2008 bol tajný bez verejného prejednanja, tajne a zákulisne a oddelene dr. Hrib pokútne uskutočnil výsluch svedkov F., Z. Q. M. S. N., bez toho, aby jeho, ako účastníka konania, predvolal k týmto výsluchom, bez toho, aby mu umožnil klásť svedkom otázky a vyjadriť sa k ich výpovediam. 2. Uvedený zákulisný postup krajského sudcu Hriba dňa 14.10.2008 bol ďalej zvýraznený tým, že Hrib pretavil tajný a lživý výsluch sv. Q. z 14.10.2008 do protiprávneho vytlačenia exekučného titulu 18Rob 1357/96 z 1.7.97 a to ihneď nasledujúci deň 15.10.2008 (bez toho, aby zaslal výsluch sv. Q. napr. na vyjadrenie účastníkom konania) a hneď ten istý deň 15.10.2008 nariadil súdnemu oddeleniu jeho odoslanie dlžníkovi, ktorý si tak po 11 rokoch a 3 mesiacoch existencie exekučného vykonateľného platobného rozkazu 18Rob 1357/96 z 1.7.97 podal odpor dňa 20.10.2008. O podanom odpore z 20.10.2008 krajský súd doteraz nevydal rozhodnutie, či bol podaný včas, či oneskorene, hoci mu to ukladá zákon a dokonca aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 27.3.2009 č. k. 4Cb 1/2008 vydané krajskou sudkyňou Kohútovou, kde je na záverečnej strane uvedené, že o otázke, či odpory z 1.3.07 a z 20.10.08 boli podané včas, či oneskorene, rozhodne krajský súd ihneď po obdržaní rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24.8.2005 č. k. 1T 197/04, v ktorého výroku je otázka prevzatia a doručenia exekučného titulu 18Rob 1357/96 z 1.7.97 už právoplatne vyriešená. Krajský súd dňa 8.4.2009 už obdržal z Okresného súdu Vranov nad Topľou požadované rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24.8.2005 č. k. 1T 197/04, v ktorého výroku je otázka prevzatia a doručenia exekučného titulu 18Rob 1357/96 z 1.7.97 už právoplatne vyriešená tak, že starosta F. Z. Q. dňa 11.7.1997 prevzal exekučný titul 18Rob 1357/96 z 1.7.97 a odporca nepodal v zákonnej lehote odpor. Od 8.4.2009 krajský súd doteraz, do 9.3.2015, už 6 rokov napriek tomu nevydal rozhodnutie o zásadnej otázke a svojej kardinálnej povinnosti, teda o tom, či odpory povinného z 1.3.97 a z 20.10.08 bolo podané včas či oneskorene. Podľa žalobcu zjavne došlo k porušeniu zásad uvedených v § 3 vyhlášky 757/2004: (7) Porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov možno namietať sťažnosťou podľa tohto alebo podľa osobitného zákona, (8) Súčasťou práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdnemu spisu vo svojich veciach, (10) Súdny sú povinné používať pri výkone súdnictva, najmä pri prideľovaní a prerozdeľovaní vecí, vedení súdnych registrov a vyhotovovaní rozhodnutí a iných písomností programové a technické prostriedky schválené ministerstvom. Zjavne došlo tiež k porušeniu jeho práv podľa čl. 48 ods. 2, 46 ods. 1, 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru. Žalobca požaduje preto odškodnenie nemajetkovej ujmy vo výške 11.000,- eur za prietahy s procesnými rozhodnutiami uvedenými vyššie v bode 2., kedy súd od 8.4.2009 má neprístojné ("excesívny") prietahy s rozhodnutím o otázke odporov z 20.10.08 a z 1.3.97 na základe výroku rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T 197/04 z 24.8.2005, čo mu Krajský súd v Košiciach uložil uznesením z 27.3.2009 4Cb 1/2008 (dr. Kohútová). 3. Krajská sudkyňa Kohútová poslala Okresnému súdu Vranov nad Topľou dopis dňa 5.5.2010, v ktorom uviedla, že o odporoch z 1.3.97 a z 20.10.08 doteraz nebolo rozhodnuté, tzn., že exekučný titul je stále platným. Krajská sudkyňa Kohútová poslala na Okresný súd Vranov nad Topľou dopis dňa 7.6.2010, v ktorom uviedla, že podaním odporu z 20.10.08 exekučný titul zanikol a nariadila pojednávanie. Tým, že sudkyňa Kohútová rozhodla o otázke doručenia odporov tajne a zákulisne, bez predvolania účastníkov, zjavne došlo k porušeniu zásad uvedených v § 3 vyhlášky 757/2004 tým, že v tomto jej rozhodnutí muselo nastať v dobe medzi 5.5.2010 a 6.6.2010, a to na tajnom pojednávaní len v prítomnosti odporcu (viď jeho dopis z 27.5.2010 atakujúci sudkyňu Kohútovú, aby svoje závery z 5.5.2010 "opravila"). Tým však zjavne došlo k porušeniu práv žalobcu: (7) Porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov možno namietať sťažnosťou podľa tohto alebo podľa osobitného zákona, (8) Súčasťou práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdnemu spisu vo svojich veciach, (10) Súdny sú povinné používať pri výkone súdnictva, najmä pri prideľovaní a prerozdeľovaní vecí, vedení súdnych registrov a vyhotovovaní rozhodnutí a iných písomností programové a technické prostriedky schválené ministerstvom. Zjavne došlo tiež k porušeniu jeho práv podľa čl. 48 ods. 2, 46 ods. 1, 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru. Žalobca požaduje preto odškodnenie nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- eur za prietahy vyššie označené v bode 3., teda prietahy od 7.6.2010 s riadnym a nestranným, objektívnym oznámením Krajského súdu v Košiciach, dr. Kohútovej, že o otázke odporov z 1.3.07 a z 20.10.08 doteraz súd nerozhodol, hoci má od 8.4.2009 k dispozícii rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T 197/04 z 24.8.2005, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach 18Rob 1357/96 z 1.7.97 je stále právoplatný a vykonateľný. 4. Krajská sudkyňa Fuchsová obdržala uznesenie 2Obo 40/2009 z 27.5.2009, ktorým NS SR zrušil jej uznesenie z 2.2.2009 (v ktorom rozhodla o oneskorenom

podaní odporov povinného z 20.10.08) a uložil jej znovu rozhodnúť o odporoch z 1.3.07, z 20.10.08, a z 12.9.09. Sudkyňa Fuchsová tým, že rozhodla o otázke doručenia odporov tajne a zákulisne, bez predvolania účastníkov, zjavne došlo v dobe medzi 27.5.2009 a 6.7.2009 (keď už 7.7.09 Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením zastavil exekúciu Er 3196/97 s tým, že exekučný titul 17Rob 1361/96 bol zrušený podaním odporu z 20.10.08) k porušeniu zásah uvedených v § 3 vyhlášky 757/2004: (7) Porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov možno namietat' sťažnosťou podľa tohto alebo podľa osobitného zákona, (8) Súčasťou práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdnemu spisu vo svojich veciach, (10) Súdny sú povinné používať pri výkone súdnictva, najmä pri prideľovaní a prerozdeľovaní vecí, vedení súdnych registrov a vyhotovovaní rozhodnutí a iných písomností programové a technické prostriedky schválené ministerstvom. Zjavne došlo tiež k porušeniu jeho práv podľa čl. 48 ods. 2, 46 ods. 1, 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru. Žalobca požaduje preto odškodnenie nemajetkovej ujmy vo výške 8.000,- eur za prietahy vyššie označené v bode 4., pretože o odporoch z 1.3.97, z 12.10.08 a z 14.2.2009 nie je doteraz rozhodnuté, prietahy od 1.3.07 už deviatym rokom. 5. Žiadal predsedu Krajského súdu v Košiciach dr. Volkaiu, aby v súlade s povinnosťami predsedu krajského súdu, vyplývajúce mu z vyhlášky 757/2004, zabezpečil: odstránenie porušenia práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vo veciach vyššie popísaných v bodoch 1., 2., 3. a 4.; zabezpečil riadne, verejné prejednanie úkonov súdu popísaných vyššie v bodoch 1., 2., 3. a 4. tak, že súčasťou tohto prejednania bude súčasť práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdnemu spisu vo svojich veciach; v bode č. 1. to znamená povinnosť verejne prejednať otázku, či odpor z 1.3.97 bol podaný včas alebo oneskorene; v bode č. 1. a 2. to znamená vytýčiť termín na riadny a zákonný výsluch sv. Q. M. N., na tento výsluch predvolať všetkých účastníkov, všetkým tiež umožniť klásť otázky svedkom a vyjadriť sa k výsluchu; v bode č. 2. to znamená na verejnom prejednaní, po zhodnotení dôkazov vykonaných vo veci 4Cb 1/2008 a vyjadrení účastníkov, vydať súdne rozhodnutie o otázke, či odpory z 1.3.97 a z 20.10.08 boli podané včas alebo oneskorene; v bode č. 3. to znamená, že sudkyňa Kohútová znovu rozhodne za účasti všetkých účastníkov o otázke doručenia odporov proti exekučnému titulu 18Rob 1357/96 nie tajne a zákulisne, bez predvolania účastníkov, bez porušenia zásad uvedených v § 3 vyhlášky 757/2004, tak, že účastníkom vysvetlí obsah dopisov z 5.5.2010 a 7.6.2010 vrátane dopisu odporcu z 27.5.2010 atakujúceho sudkyňu Kohútovú, aby svoje závery z 5.5.2010 "opravila", nechá účastníkov verejne sa vyjadriť k vykonaným dôkazom, a potom verejne vydá svoje rozhodnutie o otázke, či odpory boli alebo neboli podané včas; v bode č. 4. to znamená vytýčenie termínu na riadny a zákonný výsluch sv. Q. M. N., na tento výsluch predvolať všetkých účastníkov, všetkým tiež umožniť klásť otázky svedkom a vyjadriť sa k výsluchu; v bode č. 4. to znamená, že sudkyňa Fuchsová znovu rozhodne o otázke doručenia odporov proti exekučnému titulu 17Rob 1361/96 z 1.3.07, z 20.10.08 a z 12.2.2009 nie tajne a zákulisne, bez predvolania účastníkov, ale verejne a súčasťou tohto prejednania bude súčasť práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdnemu spisu vo svojich veciach. Keďže doteraz nič odstránené nebolo, žiada žalobca o odškodnenie nemajetkovej ujmy za prietahy označené vyššie v bodoch 1., 2., 3. a 4. žaloby v celkovej výške 48.000,- eur [7.000,- eur + 10.000,- eur (bod 1. žaloby), 11.000,- eur (bod 2. žaloby), 12.000,- eur (bod 3. žaloby), 8.000,- eur (bod 4. žaloby)]. Záverom žalobca uviedol, že Krajský súd v Košiciach by už po 8 rokoch mal splniť svoje povinnosti a zabezpečiť z pozície predsedu Krajského súdu v Košiciach všetko potrebné, aby skončilo porušovanie zásad uvedených v § 3 vyhlášky 757/2004: (7) Porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov možno namietat' sťažnosťou podľa tohto alebo podľa osobitného zákona, (8) Súčasťou práva každého na prerokovanie veci v jeho prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom je za podmienok ustanovených zákonom právo na prístup k súdnemu spisu vo svojich veciach. A tiež, aby skončilo porušenie jeho práv podľa čl. 48 ods. 2, 46 ods. 1, 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru. Žaloba neobsahovala žiadne prílohy.

2. Žalovaný v písomnom Vyjadrení k žalobe zo dňa 29.06.2016, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 04.07.2016, žiadajúc zamietnutie žaloby, poukázal na to, že pre vznik zodpovednosti štátu musia byť súčasne splnené tri podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody: 1. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Citujúc ustanovenia § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. uviedol, že žalobca v žalobe poukazuje na nesprávny úradný postup Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008, ktorý podľa jeho tvrdení spočíva v porušení povinnosti rozhodnúť

o právnych následkoch odporu z 01.03.2007 v primeranej lehote za prietahy v rokoch 2008 až 2015 s riadnym výsluchom svedkov Q. M. N. (bod 1. žaloby); v prietahoch s procesnými rozhodnutiami o otázke odporu z 20.10.2008 a z 01.03.2007 (bod 2. žaloby); v prietahoch od 07.06.2010, nakoľko o otázke odporov doposiaľ súd nerozhodol (bod 3. žaloby); v prietahoch v konaní, nakoľko o odporoch z 01.03.2007, z 12.10.2008 a 14.02.2009 nebolo doposiaľ rozhodnuté (bod 4. žaloby). Žalovaný uviedol, že dňa 10.12.2013 bol Ústavným súdom SR vydaný nález č. k. II. ÚS 593/2012-161, ktorým súd, okrem iného, konštatoval, že Krajský súd v Košiciach v konaniach sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 porušil základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a priznal žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 1.500,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 545,52 eur. Z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013, nálezu jednoznačne vyplýva, že žalobca si nárok na priznanie finančného zadostučinenia uplatnil na základe totožných skutkových okolností, akými odôvodňuje aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 4Cb 1/2008 ústavný súd uviedol, že trvanie konania viac ako 6 rokov je už samo osebe neprimerané. Ďalej možno konštatovať, že krajský súd bol konkrétne v období od 21.09.2010 do 10.01.2011 nečinný a napr. v období od 22.03.2007 do 11.09.2007 neefektívne činný, z čoho vyplýva, že Krajský súd v Košiciach počas minimálne jedného roka nevykonal vo veci žiadne úkony, resp. vykonával neefektívne úkony, ktoré nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty. Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 3Cb 4/2008 obdobne konštatoval, že trvanie konania viac ako 6 rokov je už samo osebe neprimerané a že súd bol nečinný v období od 24.11.2010 do 13.11.2012. Zároveň však ústavný súd (vo vzťahu k obom konaniam vedeným na Krajskom súde v Košiciach) uviedol, že k predĺženiu prispel aj samotný sťažovateľ (žalobca) najmä tým, že opakovane využíval možnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku (opravné prostriedky, námietky zaujatosti, podávanie žiadostí o odročenie pojednávania a pod.), pričom za takýchto okolností si musel byť vedomý, že dôjde k predĺženiu predmetných konaní a oddialeniu rozhodnutí vo veci samej. S prihliadnutím na závery ústavného súdu žalovaný konštatoval, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by v predmetných konaniach pred krajským súdom, po vydaní nálezu Ústavným súdom SR č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013, dochádzalo k zbytočným prietahom. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na prešetrenie vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 26.11.2014 (sťažnosť žalobcu vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 240/2014 zo dňa 17.12.2014) Ministerstvom spravodlivosti SR č. 36057/2015/151 zo dňa 27.02.2015, v rámci ktorého bola žiadosť žalobcu vyhodnotená ako nedôvodná. Obdobne bola vybavená aj žiadosť žalobcu o prešetrenie vybavenia sťažnosti zo dňa 09.03.2015 (sťažnosť vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 65/2015), kedy Ministerstvo spravodlivosti SR č. 40483/2015-151 zo dňa 27.04.2015 vyhodnotilo žiadosť žalobcu ako neprípustnú. V tomto smere žalovaný poukázal na to, že v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnosť, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je kompetentný preskúmať všeobecný súd v konaní o náhradu škody podľa osobitného zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy v konaní, prípadne disciplinárny senát alebo Európsky súd pre ľudské práva. Všeobecný súd teda môže rozhodnúť o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. až v prípade, ak už oprávnený orgán rozhodol o existencii prietahov v konaní. Keďže v danom prípade rozhodnutie oprávneného orgánu o existencii prietahov (po vydaní nálezu Ústavným súdom SR) v konaniach absentuje, nie je splnená základná podmienka pre posúdenie a rozhodnutie súdu o náhrade nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu. V nadväznosti na uvedené žalovaný rozporoval existenciu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008, tak ako ho tvrdí žalobca, teda že zbytočných prietahov sa mal krajský súd dopustiť v rokoch 2007 až 2015 a považuje uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v celkovej výške 48.000,- eur za celé obdobie (od roku 2007 do roku 2015) súdnych konaní vedených Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 za neopodstatnené a ničím nepredložené. Žalobca nijakým relevantným spôsobom nepreukázal, že aj v predmetnom období (od vydania nálezu Ústavným súdom SR, teda od 10.12.2013 do roku 2015) sa krajský súd dopustil zbytočných prietahov v konaniach, a teda nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalovaný upozornil na to, že žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. uplatnil na základe totožných skutkových okolností, akými odôvodňoval aj uplatnenie nemajetkovej ujmy v konaní pred Ústavným súdom SR v zmysle čl. 127 ods. 1 a ods. 3 Ústavy SR. V nadväznosti na uplatnenú nemajetkovú ujmu vo výške 48.000,- eur žalovaný opätovne poukázal na nález Ústavného súdu SR, ktorým bola žalobcovi priznaná suma vo výške 1.500,- eur (z pôvodne uplatnenej sumy v celkovej výške 33.500,- eur), ktorú súd s prihliadnutím na povahu veci, na okolnosti

zisteného porušenia práva, ako aj na podiel sťažovateľa na vzniknutých zbytočných prieťahoch považuje za odôvodnenú. Priznaná a vyplatená suma 1.500,- eur je potrebné považovať na účely predmetného súdneho konania za primeranú a postačujúcu s prihliadnutím na to, že v danom prípade nedošlo k nijakej zmene skutkových okolností a vyplatená suma bola priznaná ako zmiernenie nemajetkovej ujmy. Finančné zadosťučinenie v zmysle čl. 127 ods. 3 Ústavy SR je totiž určitou formou nemajetkovej ujmy, ktorej priznanie je založené na posudzovaní rovnakých skutočností (citová ujma, pocity neistoty, negatívne dôsledky v súkromnom živote a spoločenskom prostredí), ako možné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaný zároveň považoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnený žalobcom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. za neopodstatnený a nepreukázaný. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., neunesol dôkazné bremeno a neuviedol nijaký negatívny dôsledok odôvodňujúci priznanie nemajetkovej ujmy v požadovanej výške v tomto konaní, ktorý by nebol už reparovaný priznaním finančného zadosťučinenia Ústavným súdom SR vo výške 1.500,- eur. Žalobcovi bola teda vyplatená suma, ktorú Ústavný súd SR, ako najvyššia inštancia, na ktorú je možné sa obrátiť, považuje za primeranú a postačujúcu, pričom jej zaplatenie predstavuje konečné vyriešenie prípadu. K žalobcom uplatneným úrokom z omeškania vo výške 12% od 01.08.2015 do zaplatenia žalovaný uviedol, že tento nárok žalobca právne neodôvodnil, je ale zjavné, že si úroky z omeškania uplatnil podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "OZ"). Zo žaloby nie je zrejmé, v dôsledku akej skutočnosti si žalobca uplatnil úroky z omeškania právo do dátumu 01.08.2015. Ďalej dôvodil, že v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch skutočnosť, či žalobcovi ako poškodenému bude vôbec priznaná náhrada v peniazoch a v akej výške, závisí os rozhodnutia (posúdenia súdu), pričom rozsudok o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy má konštitutívny charakter. Omeškanie žalovaného tak v tomto prípade nemohlo vzniknúť predtým, než vznikla samotná povinnosť poskytnúť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Omeškanie tak vzniká až po uplynutí lehoty na plnenie vyplývajúcej z rozhodnutia vo veci samej (v zmysle § 563 OZ čas plnenia je v takom prípade určený v rozhodnutí). Ide o obdobný nárok ako náhrad nemajetkovej ujmy v peniazoch priznaná z dôvodu zásahu do osobnostných práv podľa § 13 ods. 2 OZ. Možnosť priznania úroku z omeškania pri peňažnom zadosťučinení neprichádza do úvahy, lebo právo na tento druh zadosťučinenia nie je majetkovou pohľadávkou zo záväzkového právneho vzťahu (§ 121 ods. 3 OZ). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a prednesenú argumentáciu považoval žalovaný žalobu za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania. Zároveň uviedol, žalovaný si právo na náhradu trov konania neuplatňuje.

3. Žalobca v replike zo dňa 31.08.2016, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 05.09.2016, zotrval na podanej žalobe a, okrem iného, navrhol súdu, aby si za účelom vykonania listinných dôkazov zapožičal od Krajského súdu v Košiciach kópie spisov sp. zn. 4Cb 1/2008 a 3Cb 4/2008 a nimi vykonal dôkaz žalobcom tvrdených prieťahov a nesprávneho úradného postupu vo veciach 4Cb 1/2008 a 3Cb 4/2008. Tiež žiadal, aby si súd vyžiadal spis Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T 197/04 a týmto spisom vykonal dôkaz, najmä rozsudkom z 24.08.2005 a čítaním výpovedí F. Q. a všetkých svedkov vyslúchnutých vo veci 1T 197/04. Navrhol aj zapožičanie spisu Okresného súdu Humenné 21C 59/2013 a vykonal dôkaz tam založenými listinami. Navrhol tiež výsluch svedkov F. Z. Q., S. N., Z. S. V., Z. I. E., Z. Š. E., Z. Š. Š., Z. M. H., Z. M. F., Z. L. H. Y., Z. M. L., Z. Y., S. S. P., I. K. E., Z. Z. P., Z. N. S., Z. A. I., S. Z. Š., O. S. Š. M. S. D. S. ním navrhnutými otázkami. Replika žalobcu neobsahovala žiadne prílohy.

4. Dňa 13.12.2016 zaslal žalobca elektronicky (e-mailom) Okresnému súdu Bratislava I Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 25.10.2017, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 25.10.2017, zotrval na vyjadrení k žalobe, požadujúc žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. K duplike žalobcu uviedol, že v nej opisuje priebeh jednotlivých konaní, popisuje svoje subjektívne názory a presvedčenie, avšak nijakým relevantným spôsobom nespochybňuje argumentáciu a námietky žalovaného vo vzťahu k preukázaniu kumulatívnych podmienok upravených v zákone č. 514/2003 Z. z., splnenie ktorých je nevyhnuté pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Nad rámec tvrdení obsiahnutých vo vyjadrení k žalobe žalovaný poukázal na to, že len na Okresnom súde Bratislava I sú pod sp. zn. 6C/13/2017 a sp. zn. 10C/16/2017 vedené konania, v ktorých si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na základe tých istých skutkových tvrdení (nesprávny úradný postu Krajského súdu v Košiciach v konaniach sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008).

Postup žalobcu spočívajúci v tom, že si vo viacerých súdnych konaniach uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy (v inej výške) na základe tých istých skutkových okolností (abnormálne prieťahy vo vyššie uvedených konaniach) považoval žalovaný za účelový a nehospodárny, spôsobujúci zmätočnosť konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti poukázal žalovaný aj na konania vedené na Okresnom súde Košice I sp. zn. 40C/23/2012 a na Okresnom súde Humenné sp. zn. 21C/59/2013 (žaloba o náhradu škody bola v tomto konaní rozsudkom č. k. 21C/59/2013-577 zo dňa 14.07.2017 zamietnutá pre nepreukázanie kumulatívneho splnenia podmienok podľa zákona č. 514/2003 Z. z.), v rámci ktorých si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pričom opätovne uvádza tie isté skutkové okolnosti. Podľa názoru žalovaného je žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nepreskúmateľný, keďže žalobca sa aj v replike obmedzil iba na konštatovanie sumy 48.000,- eur s príslušenstvom, pričom neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, ako k tejto sume dospel. Nad rámec argumentácie vo vyjadrení k žalobe poukázal žalovaný aj na to, že právna úprava zákona č. 514/2003 Z. z. neposkytuje všeobecnému súdu oprávnenie na poskytnutie primeranej nemajetkovej ujmy len pri konštatovaní porušenia práva bez negatívneho prejavu v sfére žalobcu (na rozdiel od čl. 127 Ústavy SR). V konaní o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa tohto zákona je žalobca zaťažovaný dôkazným bremenom ohľadom vzniku a rozsahu nemajetkovej ujmy, pričom musí preukázať konkrétny negatívny prejav nemajetkovej ujmy vo svojej osobnostnej sfére. Ustanovenie § 17 zákona č. 514/2003 Z. z. zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena, pričom na povinnosť tvrdenia bezprostredne nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. V nadväznosti na uvedené poukázal žalovaný na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 1/2012 zo dňa 12.01.2012, v ktorom súd jednoznačne konštatoval, že "dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z., ako i kritérií pre určenie jej výšky zaťažuje výlučne poškodeného." Na preukázanie vyššie uvedeného žalovaný poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 467/2008, z ktorého jednoznačne vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie v súlade s § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorým je preukázanie následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a spoločenskom uplatnení. Žalobca však existenciu ani výšku uplatňovanej nemajetkovej ujmy nepreukázal. Žalovaný poukázal ods. zákona č. taktiež na stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v rozpore so znením § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. S ohľadom na znenie § 6 zákona č. 215/2006 Z. z. sa požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v celkovej výške 48.000,- eur s príslušenstvom javí ako neprimeraná, a teda stanovená v rozpore s § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ako jednej z podmienok, ktorá musí byť splnená pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, žalovaný uviedol, že eviduje 52 spisov (v štádiu súdnych konaní, resp. v štádiu predbežného prerokovania), v ktorých žalobca požaduje, okrem iného, aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom spočívajúcom v existencii prieťahov v exekučných, súdnych a konkurzných konaniach, pričom náhradu nemajetkovej ujmy zdôvodňuje vždy tými istými všeobecnými tvrdeniami (pocit právnej neistoty, dlhodobý stres, zhoršenie zdravotného stavu, platobná neschopnosť žalobcu). S prihliadnutím na uvedené poukázal žalovaný na faktickú nemožnosť žalobcu preukázať existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi označeným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou nemajetkovou ujmov. Nad rámec argumentácie prezentovanej vo vyjadrení k žalobe, že priznanie náhrady v peniazoch je závislé od rozhodnutia súdu, pričom rozsudok o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy má konštitutívny charakter, poukázal žalovaný aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 185/2011 zo dňa 14.03.2013, v ktorom súd potvrdil svoje predchádzajúce rozhodnutie a uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 24.06.1998 sp. zn. 1Co/15/97, ktorý bol uverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, zošit 3, pod por. č. 45/2000, už judikoval, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania. Žalobcom navrhované doplnenie dokazovania považoval žalovaný za nadbytočné a nehospodárne, nakoľko predmetom konania je uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008. Návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania (ktoré sa skôr javia ako argumentácia žalobcu v konaní o zaplatení pohľadávok) sa však týkajú predmetu a skutkových okolností konania vedeného pod sp. zn. 4Cb 1/2008 (konania vedené pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 boli na základe uznesenia o spojení vecí na pojednávaní konanom dňa 12.11.2014 spojené a ďalej vedené pod sp. zn. 4Cb 1/2008), v ktorom súd rozhoduje o pravosti samotných pohľadávok žalobcu, pričom toto konanie nie je doposiaľ právoplatne

skončené. Žalobcom navrhované dôkazy sa teda týkajú skutočností nerozhodných pre predmetné konanie, pričom z navrhovaných dôkazov nie je ani zrejmé, aké konkrétne skutočnosti (s prihliadnutím na predmet konania - preukázanie nesprávneho úradného postupu, vznik a výšku nemajetkovej ujmy a existenciu príčinnej súvislosti) majú preukázať. Nijaký z navrhovaných dôkazov zo strany žalobcu totiž nemôže nahradiť rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré je pre posúdenie existencie nesprávneho úradného postupu v podobe prietahov v konaní pre súd smerodajné, ani nemôže nahradiť povinnosti žalobcu hodnoverným spôsobom preukázať vznik a výšku nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Považoval preto návrhy na dokazovanie predložené žalobcom za nadbytočné a neúčelné a žiadal, aby súd odmietol žalobcom navrhované doplnenie dokazovania, resp. nepripustil vykonanie takéhoto dôkazu. K duplike pripojil žalovaný listiny: Prešetrenie vybavenia sťažnosti č. 36057/2015/151 zo dňa 27.02.2015 a Prešetrenie vybavenia sťažnosti - odpoveď č. 40483/2015-151 zo dňa 27.04.2015.

6. Žalobca vo výpovediach na pojednávaniach konaných dňa 01.06.2018 a dňa 09.09.2021 zotrval na svojej doterajšej argumentácii prezentovanej v žalobe a v replike. Nad jej rámec uviedol, že od toho roku 2015 sa veľa vecí a skutočností zmenilo. Hlavné však je, že doposiaľ, keďže už ubehlo 6 rokov od podania žaloby, Krajský súd v Košiciach ako súd, ktorý má od roku 2007 povinnosť urobiť predmetné procesné úkony, ktoré sú predmetom tejto žaloby, začínajúc rozhodnutím o odpore zo dňa 01.03.2007 a ďalšie tri procesné úkony, tak doposiaľ za tých 6 uplynulých rokov iba v roku 2018 vydal uznesenie, ktorým časť konania 4Cb 1/2008 zastavil pre údajnú duplicitu s iným konaním. Toto rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním žalobcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, toto nezákonné rozhodnutie potvrdil napriek tomu, že žiadna duplicita medzi tromi právoplatnými platobnými rozkazmi neexistuje. Bolo podané dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, obidve napadnuté uznesenia zrušil pre nezákonnosť, neurčitosť a neexistenciu duplicity svojím uznesením z roku 2021. Takže vo veci 4Cb 1/2018 je teraz procesný stav taký, že o žiadnom zo štyroch predmetov tejto žaloby Krajský súd v Košiciach doposiaľ nevydal rozhodnutie napriek tomu, že má prietahy od roku 2007 už teraz 15 rokov, od roku 2008 14 rokov a od roku 2009 13 rokov. Je vhodné tiež uviesť, že po politicko-spoločenských zmenách s obsadením niektorých štátnych orgánov, vrátane Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, došlo v roku 2020 a potom v roku 2021 k tomu, že dve procesné sudkyne Krajského súdu v Košiciach, JUDr. Valáčová a JUDr. Varhalíková, sa vzdali svojej funkcie, a k tomu je možné na to konštatovať, že jedným z dôvodov, prečo sa svojej funkcie sudkyne vzdali, je taktiež skutočnosť, že sa odmietli už naďalej podieľať na ohýbaní a prekrucovaní práva vo veci 4Cb 1/2008, keď toto ohýbanie a prekrucovanie práva a marenie spravodlivosti zahájil svojim výrokom a pokynmi vtedajší minister spravodlivosti Štefan Harabin dňa 27.03.2008, a týmto vyhlásením Harabina, ako aj ďalšími dôkazmi k tomu roku 2008 sa viažucimi, je veľmi podstatné, aby súd vykonal v tomto konaní jeden z dôkazov, ktorý je navrhovaný, čo je vyhlásenie bývalého ministra z 27.03.2008. Žiadal súd, aby objektívne zhodnotil všetky 4 nároky, zotrval na tom, aby si súd vyžiadal spis 4Cb 1/2008, a aby si vyžiadal jednotlivé listinné dôkazy z Okresného súdu Humenné, kde sú komplexne zdokumentované. Po tom, ako bol žalobca súdom upozornený na kontradiktórnosť konania (ten, kto z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé následky, musí tieto skutočnosti tvrdiť a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešným byť nemôže, a je neprípustné, aby súd nahrádzal nedostatok aktivity strán sporu a dôkaznú núdzu niektorého z nich) žiadal súd o poskytnutie lehoty na doloženie týchto listinných dôkazov. Názory žalovaného o nadbytočnosti, nehospodárnosti a neúčelnosti jeho návrhov na doplnenie dokazovania a o nedôvodnosti žaloby pre kumulatívne nesplnenie podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., označil za nesprávne, nakoľko zo skutkového stavu vyplýva nečinnosť Krajského súdu v Košiciach viac ako 14 rokov, a súčasne je zrejmé, že prietahy 14 rokov sú nesprávnym úradným postupom, ako ho charakterizuje rada judikátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i Ústavného súdu Slovenskej republiky. Žalobca uviedol, že súdu predloží jednotlivé listiny, hlavne zo spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cb 1/2008, ktoré uvedenú nesprávnosť názoru žalovaného potvrdia, a že tiež súdu predloží listiny, ktoré preukážu vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, ako i príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a prietahmi Krajského súdu v Košiciach. Žiadal, aby mu súd poskytol lehotu na ich predloženie. K dopadu z hľadiska nemajetkovej ujmy, uviedol, že čo spôsobilo prietahy, tak sa tu kríži vec, že celá táto blokácia veci 4Cb 1/2008 znamenala tiež nezákonné zastavenie oboch exekučných konaní Er 3159/1997 a Er 96/1997 a dopady do ujmy nielen nemajetkovej, ale aj majetkovej, na strane žalobcu. Po upozornení súdu na aplikáciu § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v rámci predbežného právneho názoru, žalobca žiadal súd o poskytnutie lehoty aj na predloženie ďalších jeho žiadostí o vybavenie sťažnosti na prietahy, výsledkov vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadostí

o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledkov týchto prešetrení vybavení sťažností, ktoré v konaní 4Cb 1/2008 podal v rokoch 2007 - 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu. Po tom, čo ho súd upozornil na režim sudcovskej koncentrácie (po vyčerpaní repliky a dupliky by strana v zásade nemala mať možnosť uvádzať nové skutočnosti a dôkazy pre existenciu režimu sudcovskej koncentrácie, v dôsledku čoho by sa mal spor rozhodnúť na jedinom pojednávaní; v zmysle uvedeného je teda v záujme samotného žalobcu v predkladaných písomných podaniach pred otvorením pojednávania vo veci samej uviesť všetky relevantné skutočnosti a predložiť či označiť všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení), žalobca vyhodnotil ich nepredloženie od podania žaloby doteraz za chybné, ale mal za to, že môže nimi preukázať dôvodnosť podanej žaloby. Záverom uviedol, že si je vedomý toho, že bol súdom upozornený na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho interpretáciu na tento konkrétny súdny prípad. Súd vyhovel žiadosti žalobcu a odročil pojednávanie za účelom doloženia žalobcu súdu i žalovanému do 30.12.2021 žiadostí o vybavenie sťažností na prietahy, výsledkov vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadostí o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledkov týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých žalobca na pojednávaní dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní pred Krajským súdom v Košiciach, vednom pod sp. zn. 4Cb 1/2008, podal v rokoch 2007 - 2015 mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu.

7. Žalovaný vo výpovediach na pojednávaniach konaných dňa 09.09.2021 a dňa 22.07.2022 zotrval na svoje doterajšej argumentácii obsiahnutej vo vyjadrení k žalobe a v duplike zdôrazniac nepreukázanie existencie nesprávneho úradného postupu, nepreukázanie vzniku a výšky nemajetkovej ujmy, nepreukázanie opodstatnenosti náhrady tejto nemajetkovej ujmy, nepreukázanie existencie priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti. Návrhy žalobcu na doplnenie dokazovanie považoval za nadbytočné, nevhodné a neúčelné. Podľa neho ide pri nich zo strany žalobcu o umelé a účelové naťahovanie dĺžky konania. Žiadal súd o ich odmietnutie, resp. nepripustenie ich vykonania v zmysle toho, že neboli splnené kumulatívne podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania. Výslovne uviedol, že právo na náhradu trov konania si žalovaný neuplatňuje.

8. V rámci kontroly splnenia povinnosti uloženej žalobcovi v uznesení o odročení pojednávania zo dňa 09.09.2021 (zápisnica o pojednávaní č. I. 202 - 205), súd v úvode pojednávania konaného dňa 22.07.2022 konštatoval, že žalobca nedoložil súdu a žalovanému do stanovenej lehoty 30.12.2021 žiadosti o vybavenie sťažností na prietahy, výsledky vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledky týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu.

9. Žalobca zaslal súdu a žalovanému e-mailom zo dňa 17.07.2022 (nedeľa) elektronické podanie s prílohami (č. I. 220 - 245), v ktorom uvádza, že v predstihu pred pojednávaním súdu nariadenom na deň 22.07.2022 o 11:30 hod. dopĺňa svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy, ktoré preukazujú abnormálne, toxické a podvodné postupy Krajského súdu v Košiciach vo veci 4Cb/1/2008 a súdov nadväzujúcich. Krajský súd v Košiciach ignoruje svoje povinnosti vyplývajúce z uznesenia ÚS SR II. ÚS 593/2012 z 10.12.2013 a z uznesenia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 177/2010-45 z 05.05.2010 a obsah oboch týchto uznesení ÚS SR činí žalobca súčasťou svojich skutkových tvrdení a obe tieto uznesenia navrhuje previesť ako dôkaz aj v konaní 11C/167/2015. Ide o tieto listiny: 1. uznesenie I. ÚS 177/2010 a uznesenie II. ÚS 593/2012 z 10.12.2013 bod 2. túto povinnosť: Krajskému súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008 prikazuje konať bez zbytočných prietahov, 2. sťažnosť na prietahy z 03.02.2022, 3. sťažnosť na prietahy zo 04.02.2022, 4. sťažnosť na prietahy zo 14.02.2022, 5. námietka zaujatosti z 01.12.2021, 6. 4Cb/1/2008 vyjadrenie z 12.01.2021, 7. správna žaloba z 11.12.2021, 8. uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 177/2010-45 z 05.05.2010, 9. Čestné prehlásenie F. I. S. z 24.10.2021, 11. Výpis z listu vlastníctva č. XXX k. ú. Q. S. z 11.10.2017 žalobcu a Ing. Venuše Militkej, 12. rozhodnutie NS SR 1ObdoV 21/2008 zo 06.06.2008 a 1ObdoV 50/2007 z 29.05.2008. Prílohou tohto podania žalobcu nebolo Uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 177/2010-45 zo dňa 05.05.2010.

10. Žalobca zaslal súdu a žalovanému e-mailom zo dňa 18.07.2022 (pondelok) elektronické podanie s prílohami (č. I. 246 - 272), v ktorom uvádza, že v predstihu pred pojednávaním súdu nariadenom na deň 22.07.2022 o 11:30 hod. dopĺňa svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy, ktoré preukazujú abnormálne, toxické a podvodné postupy Krajského súdu v Košiciach vo veci 4Cb/1/2008 a súdov nadväzujúcich. Krajský súd v Košiciach ignoruje svoje povinnosti vyplývajúce z uznesenia ÚS SR II. ÚS 593/2012 z 10.12.2013 a z uznesenia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 177/2010-45 z 05.05.2010 a obsah oboch

týchto uznesení ÚS SR činí žalobca súčasťou svojich skutkových tvrdení a obe tieto uznesenia navrhuje previesť ako dôkaz aj v konaní 11C/167/15. Ide o tieto listiny: sťažnosť na prietahy z 31.08.2021, sťažnosť na prietahy z 27.12.2021, sťažnosť na prietahy zo 06.01.2022, sťažnosť na prietahy z 12.01.2022, sťažnosť na prietahy, nutnosť odstrániť podvody z 22.01.2022, sťažnosť na prietahy z 08.03.2022, sťažnosť na prietahy z 28.05.2022 a dopis dr. Čimovi vo veci 6Cdo 161/2019 z 15.07.2022.

11. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 22.07.2022 v prítomnosti žalovaného a v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil do začiatku pojednávania (pojednávanie začalo o 11:30 hod. a skončilo o 12:20 hod. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní e-mailom odoslaným až po skončení pojednávania dňa 22.07.2022 o 12:42 hod. (č. l. 278). Žalobcov e-mail, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní pre poruchu motorového vozidla a navrhol, aby súd vykonal navrhované dôkazy a vydal rozhodnutie, ktorým žalobe vyhovie, sa preto dostal do dispozície zákonnej sudkyne až po skončení pojednávania dňa 22.07.2022, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

12. Súd vykonal dokazovanie výpoveďou žalobcu, výpoveďou žalovaného, oboznámením sa s listinami tvoriacimi súčasť spisového materiálu vzťahujúceho sa na daný spor, najmä so žalobou, vyjadrením žalovaného k žalobe, replikou žalobcu, duplikou žalovaného, Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 (č. l. 61 - 103), prešetrením vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 26.11.2014 (sťažnosť žalobcu vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 240/2014 zo dňa 17.12.2014) Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v Prešetrení vybavenia sťažnosti č. 36057/2015/151 zo dňa 27.02.2015 (č. l. 120 - 123), prešetrením vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 09.03.2015 (sťažnosť vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 65/2015) Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v Prešetrení vybavenia sťažnosti - odpoveď č. 40483/2015-151 zo dňa 27.04.2015 (č. l. 124 - 126); podanie žalobcu zo dňa 17.07.2022 (č. l. 220 - 245), podanie žalobcu zo dňa 18.07.2022 (č. l. 246 - 272); z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

13. Na prvom mieste považuje súd za žiaduce uviesť, že z obsahu bodu 5. žaloby vyplýva, že toto podanie žalobcu je sťažnosťou na postup súdu smerujúcou proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa ustanovení § 62 až § 70 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, adresovanou predsedovi Krajského súdu v Košiciach (č. l. 17 zozadu). Avšak v bode 5. podania žalobcu zo dňa 03.08.2015, 20.07.2015, doručeného Okresnému súdu Bratislava I dňa 05.08.2015, nazvaného "sťažnosť na prúťahy", evidovaného Okresným súdom Bratislava I pod Spr 2196/2015 (č. l. 1 - 2), žalobca výslovne uvádza, že je to žaloba "pro nemaj. újmu 48.000 Euro proti SR-ministerstvo spravodlivosti", ktorú podal dňa 20.07.2015.

14. Žalobca v žalobe tvrdí nesprávny úradný postup Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 (vlastne iba súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008, pretože žalovaný v duplike /č. l. 119/ tvrdil, resp. upresnil, že konania vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 boli spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 4Cb 1/2008, ktoré tvrdenie žalobca nepoprel), ktorý podľa jeho tvrdení spočíva v porušení povinnosti rozhodnúť o právnych následkoch odporu z 01.03.2007 v primeranej lehote za prietahy v rokoch 2008 až 2015 s riadnym výsluchom svedkov Q. M. N. (bod 1. žaloby); v prietahoch s procesnými rozhodnutiami o otázke odporu z 20.10.2008 a z 01.03.2007 (bod 2. žaloby); v prietahoch od 07.06.2010, nakoľko o otázke odporov doposiaľ súd nerozhodol (bod 3. žaloby); v prietahoch v konaní, nakoľko o odporoch z 01.03.2007, z 12.10.2008 a 14.02.2009 nebolo doposiaľ rozhodnuté (bod 4. žaloby). Žalovaný uviedol, že dňa 10.12.2013 bol Ústavným súdom SR vydaný nález č. k. II. ÚS 593/2012-161, ktorým súd, okrem iného, konštatoval, že Krajský súd v Košiciach v konaniach sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 porušil základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a priznal žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 1.500,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 545,52 eur.

15. Z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 (č. l. 61 - 103) sú zistil, že žalobca si nárok na priznanie finančného zadostučinenia uplatnil na základe totožných skutkových okolností, akými odôvodňuje aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 4Cb 1/2008

ústavný súd uviedol, že trvanie konania viac ako 6 rokov je už samo osebe neprimerané. Ďalej možno konštatovať, že krajský súd bol konkrétne v období od 21.09.2010 do 10.01.2011 nečinný a napr. v období od 22.03.2007 do 11.09.2007 neefektívne činný, z čoho vyplýva, že Krajský súd v Košiciach počas minimálne jedného roka nevykonával vo veci žiadne úkony, resp. vykonával neefektívne úkony, ktoré nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty. Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 3Cb 4/2008 obdobne konštatoval, že trvanie konania viac ako 6 rokov je už samo osebe neprimerané a že súd bol nečinný v období od 24.11.2010 do 13.11.2012. Zároveň však ústavný súd (vo vzťahu k obojm konaniam vedeným na Krajskom súde v Košiciach) uviedol, že k predĺženiu prispel aj samotný sťažovateľ (žalobca) najmä tým, že opakovane využíval možnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku (opravné prostriedky, námietky zaujatosti, podávanie žiadostí o odročenie pojednávania a pod.), pričom za takýchto okolností si musel byť vedomý, že dôjde k predĺženiu predmetných konaní a oddialeniu rozhodnutí vo veci samej.

16. Z prešetrenia vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 26.11.2014 (sťažnosť žalobcu vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 240/2014 zo dňa 17.12.2014) Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v Prešetrení vybavenia sťažnosti č. 36057/2015/151 zo dňa 27.02.2015 (č. I. 120 - 123) súd zistil, že žalovaný vyhodnotil túto žiadosť žalobcu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom Krajského súdu v Košiciach ako nedôvodnú.

17. Z prešetrenia vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 09.03.2015 (sťažnosť vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 65/2015) Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v Prešetrení vybavenia sťažnosti - odpoveď č. 40483/2015-151 zo dňa 27.04.2015 (č. I. 124 - 126) súd zistil, že žalovaný vyhodnotil túto žiadosť žalobcu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom Krajského súdu v Košiciach ako neprípustnú.

18. Z e-mailového podania žalobcu zo dňa 17.07.2022 (nedeľa) a jeho príloh (č. I. 220 - 245), ktoré je podaním vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, a ktoré žalobca dodatočne doručil v listinnej podobe do desiatich dní podľa § 125 ods. 2 CSP dňa 20.07.2022 (č. I. 279 - 289), avšak do dispozície zákonnej sudkyne sa dostali až po vyhlásení rozsudku dňa 28.07.2022, o čom svedčí Úradný záznam zo dňa 28.07.2022 (č. I. 301), súd zistil, že neobsahuje žiadosti o vybavenie sťažnosti na prietahy, výsledky vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledky týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu; na ktorých doloženie bol povinný v zmysle povinnosti uloženej mu uznesením o odročení pojednávania zo dňa 09.09.2021 (zápisnica o pojednávaní č. I. 202 - 205). Z datovania sťažností na prietahy, priložených žalobcom k tomuto podaniu (sú datované 03.02.2022, 04.02.2022 a 14.02.2022) je evidentné, že ich žaloba vyhotovil až po tom, ako bol na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 súdom upozomený na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho interpretáciu na tento konkrétny súdený prípad (viď bod 6. odôvodnenia rozsudku). Keďže na nich absentuje podacia pečiatka Krajského súdu v Košiciach, resp. nepredložil kópie podacích lístkov alebo iných dokladov o ich odoslaní, nepreukázal žalobca ich odoslanie, resp. doručenie predsedovi Krajského súdu v Košiciach. Aj keď v nich poukazuje na prietahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 v rokoch 2007 až 2015, nič to nemení na skutočnosti, že nepredložil výsledky vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledky týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu, z výsledkov ktorých (len z ich výsledkov) možno v konaní o náhradu škody vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Prílohou e-mailového podania žalobcu, ani podania dodatočne doručeneho v listinnej podobe, nebolo Uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 177/2010-45 zo dňa 05.05.2010.

19. Z e-mailového podania žalobcu zo dňa 18.07.2022 (pondelok) a jeho príloh (č. I. 246 - 272), ktoré je podaním vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, a ktoré žalobca dodatočne doručil v listinnej podobe do desiatich dní podľa § 125 ods. 2 CSP dňa 20.07.2022 (č. I. 290 - 299), avšak do dispozície zákonnej sudkyne sa dostali až po vyhlásení rozsudku dňa 28.07.2022, o čom svedčí Úradný záznam zo dňa 28.07.2022 (č. I. 301), súd zistil, že neobsahuje žiadosti o vybavenie sťažnosti na prietahy, výsledky vybavenia týchto sťažností na prietahy,

žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledky týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu; na ktorých doloženie bol povinný v zmysle povinnosti uloženej mu uznesením o odročení pojednávania zo dňa 09.09.2021 (zápisnica o pojednávaní č. I. 202 - 205). Z datovania sťažností na prietahy, priložených žalobcom k tomuto podaniu (sú datované 31.08.2021, 27.12.2021, 06.01.2022, 12.01.2022, 22.01.2022, 08.03.2022, 28.05.2022) je evidentné, že ich žaloba vyhotovil až po tom, ako bol na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 súdom upozornený na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho interpretáciu na tento konkrétny súdený prípad (viď bod 6. odôvodnenia rozsudku). Keďže na nich absentuje podacia pečiatka Krajského súdu v Košiciach, resp. nepredložil kópie podacích lístkov alebo iných dokladov o ich odoslaní, nepreukázal žalobca ich odoslanie, resp. doručenie predsedovi Krajského súdu v Košiciach. Aj keď v nich poukazuje na prietahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 v rokoch 2007 až 2015, nič to nemení na skutočnosti, že nepredložil výsledky vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledky týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu, z výsledkov ktorých (len z ich výsledkov) možno v konaní o náhradu škody vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

20. Žalobcova argumentácia v prospech žaloby je podrobne opísaná v bodoch 1., 3., 4. a 6. odôvodnenia tohto rozsudku, na ktorú súd na tomto mieste v podrobnostiach odkazuje.

21. Obrana žalovaného je podrobne opísaná v bodoch 2., 5., 7., 9. a 11. odôvodnenia tohto rozsudku, na ktorú súd na tomto mieste v podrobnostiach odkazuje.

22. Nespornými skutkovými tvrdeniami medzi stranami sporu boli tvrdenie žalobcu o existencii súdnych konaní vedených na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 (vlastne iba súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008, pretože žalovaný v duplike /č. I. 119/ tvrdil, resp. upresnil, že konania vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 boli spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 4Cb 1/2008, ktoré tvrdenie žalobca nepoprel), v ktorých žalobca tvrdí nesprávny úradný postup (prietahy v rokoch 2007 - 2015), ktorých existenciu nenamieta žalovaný; tvrdenie žalobcu o tom, že požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnenej žalobou ako nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorej žiadosti žalovaný nevyhovел, ktoré tvrdenia žalovaný nepopiera, hoci počas sporu žiadna strana nepredložila ako dôkazy žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ani odpoveď žalovaného na túto žiadosť.

23. Spornými skutkovými tvrdeniami medzi stranami sporu zostali tvrdenie žalovaného o neexistencii nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 (vlastne iba v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008, pretože žalovaný v duplike /č. I. 119/ tvrdil, resp. upresnil, že konania vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 boli spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 4Cb 1/2008, ktoré tvrdenie žalobca nepoprel) od roku 2007 do roku 2015, resp. od vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013, t. j. od 10.12.2013 do roku 2015), ktoré žalobca poprel; tvrdenia o splnení, resp. nesplnení zákonných podmienok pre vyvodenie zodpovednosti žalovaného za škodu: 1. existencia nesprávneho úradného postupu žalovaného, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného a vznikom škody, ktorých splnenie tvrdí žaloba, a ktorých nesplnenie tvrdí žalovaný.

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

25. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

27. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

29. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

30. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

31. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatňovaní nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

32. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

33. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

34. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

35. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytnutá osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

36. Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, s poukazom na ustanovenie § 191 CSP, dospel súd k záveru o nedôvodnosti žaloby.

37. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu štátu podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR nie je absolútne, ale podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jeho uplatnenie podľa čl. 46 ods. 3 a čl. 51 ods. 1 Ústavy SR (napríklad Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 467/08 zo dňa 16.12.2008). V prípade splnenia zákonných podmienok sa štát nemôže svojej zodpovednosti za škodu zbaviť.

38. Pre vyvodenie zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné (a to *conditio sine qua non*) kumulatívne splnenie zákonných podmienok, a to:

- existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- vznik škody,
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a vznikom škody.

Kumulatívnosť splnenia uvedených podmienok má za následok, že čo ak len jedna z nich nie je splnená, nemožno voči štátu vyvodiť zodpovednosť za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

39. Nesprávnym úradným postupom je porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom stanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Nesprávnym úradným postupom sa rozumie aj postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Môže pritom ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo z cieľov tejto činnosti, ale aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejnej moci smeruje (napríklad rozsudky sp. zn. 5 Cdo 126/2009 zo dňa 30.6.2010, sp. zn. 6 Cdo 115/2010 zo dňa 31.5.2011, sp. zn. 4 Cdo 60/2003 publikované v časopise *Zo súdnej praxe* č. 1/2004).

40. Vzťahom príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody sa v právnej teórii označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (akou príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny

a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Otázka príčinnej súvislosti sa musí riešiť konkrétne v každom jednotlivom prípade zhodnotením všetkých významných okolností. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a starostlivé zváženie všetkých okolností.

41. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach, spočívajúceho v prieťahoch v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 od roku 2007 do vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013, súd predovšetkým uvádza, že žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v tomto spore uplatnil na základe identických skutkových okolností, akými odôvodňoval aj uplatnenie nemajetkovej ujmy v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 593/2012 v zmysle čl. 127 ods. 1 a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. V súvislosti so žalobcom uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 48.000,- eur v tomto spore je žiaduce zdôrazniť, že Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 bola žalobcovi priznaná suma vo výške 1.500,- eur (z pôvodne uplatnenej sumy 33.500,- eur), ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky považoval za odôvodnenú s prihliadnutím na povahu veci, na okolnosti zisteného porušenia práva, ako aj na podiel sťažovateľa na vzniknutých zbytočných prieťahoch. Súd má za to, že túto priznanú a vyplatenú sumu 1.500,- eur je nutné na účely predmetného sporu, v časti žalobcom uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach, spočívajúceho v prieťahoch v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 od roku 2007 do vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013, považovať za primeranú a postačujúcu s prihliadnutím na to, že v danom prípade nedošlo k nijakej zmene skutkových okolností, a vyplatená suma 1.500,- eur bola priznaná ako zmiernenie nemajetkovej ujmy. Nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach, spočívajúceho v prieťahoch v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 od roku 2007 do vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 (t. j. od roku 2007 do 10.12.2013) už teda bol reparovaný priznaním finančného zadostučinenia vo výške 1.500,- eur žalobcovi týmto nálezom. Žalobcovi teda už bola vyplatená suma, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky, ako najvyššia inštancia, na ktorú je možné sa obrátiť, považoval za primeranú a postačujúcu. Finančné zadostučinenie v zmysle čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky predstavuje určitú formu nemajetkovej ujmy, ktorej priznanie je založené na posudzovaní rovnakých skutočností (citová ujma, pocity neistoty, negatívne dôsledky v súkromnom živote a spoločenskom prostredí), ako možné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Ak by súd pripustil možnosť priznania náhrady nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach, spočívajúceho v prieťahoch v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 od roku 2007 do vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013, po tom, čo o tomto nároku rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, došlo by k duplicite priznania náhrady nemajetkovej ujmy na skutkovo totožnom základe, a nastala by absurdná situácia, kedy by všeobecný súd preskúmaval odôvodnenosť priznaného finančného zadostučinenia, a rozhodoval o možnosti priznať nemajetkovú ujmu (či už v rovnakej, alebo vyššej sume) po tom, čo danú vec z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku prerokoval Ústavný súd Slovenskej republiky ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti.

42. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach, spočívajúceho v prieťahoch v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 od vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 do roku 2015, má súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca nijakým relevantným spôsobom nepreukázal, že aj v predmetnom období (od 10.12.2013 do roku 2015) sa Krajský súd v Košiciach dopustil zbytočných prieťahov v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008, tzn. nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že z prešetrenia vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 26.11.2014 (sťažnosť žalobcu vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 240/2014 zo dňa 17.12.2014) Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v Prešetrení vybavenia sťažnosti č. 36057/2015/151 zo dňa 27.02.2015 (č. I. 120 - 123) je zrejme, že žalovaný vyhodnotil túto žiadosť žalobcu o prešetrenie vybavenia sťažnosti

predsedom Krajského súdu v Košiciach ako nedôvodnú. Takisto z prešetrenia vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 09.03.2015 (sťažnosť vybavená listom predsedu Krajského súdu v Košiciach Spr. 65/2015) Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v Prešetrení vybavenia sťažnosti - odpoveď č. 40483/2015-151 zo dňa 27.04.2015 (č. l. 124 - 126) je evidentné, že žalovaný vyhodnotil túto žiadosť žalobcu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom Krajského súdu v Košiciach ako neprípustnú. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnosť, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nie je kompetentný preskúmať všeobecný súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní alebo nadriadený orgán na podklade žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom súdu, prípadne disciplinárny senát alebo Európsky súd pre ľudské práva. Všeobecný súd teda môže rozhodnúť o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. až v prípade, ak už oprávnený orgán rozhodol o existencii prieťahov v konaní. Keďže v danom prípade rozhodnutie oprávneného orgánu o existencii prieťahov od vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 do roku 2015 v predmetných konaniach absentuje, nie je splnená základná podmienka pre posúdenie a rozhodnutie súdu o náhrade nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu.

43. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach, spočívajúceho v prieťahoch v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 od roku 2007 do vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 (t. j. od roku 2007 do 10.12.2013) nad sumu priznanú žalobcovi týmto nálezhom ústavného súdu (t. j. nad 1.500,- eur), ako aj vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Košiciach, spočívajúceho v prieťahoch v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 od vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 593/2012-161 zo dňa 10.12.2013 do roku 2015 (t. j. od 10.12.2013 do roku 2015), z vykonaného dokazovania rezultuje nepreukázanie existencie nesprávneho úradného postupu v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. E-mailové podanie žalobcu zo dňa 17.07.2022 (nedeľa) a jeho prílohy (č. l. 220 - 245), ktoré je podaním vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, ktoré žalobca dodatočne doručil v listinnej podobe do desiatich dní podľa § 125 ods. 2 CSP dňa 20.07.2022 (č. l. 279 - 289), avšak do dispozície zákonnej sudkyne sa dostali až po vyhlásení rozsudku dňa 28.07.2022, o čom svedčí Úradný záznam zo dňa 28.07.2022 (č. l. 301), nie sú žiadosťami o vybavenie sťažnosti na prieťahy, výsledkami vybavenia týchto sťažností na prieťahy, žiadosťami o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledkami týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých žalobca na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu (č. l. 120 - 123, č. l. 124 - 126: v bodoch 16., 17. a 42. odôvodnenia rozsudku); na ktorých doloženie bol povinný v zmysle povinnosti uloženej mu uznesením o odročení pojednávania zo dňa 09.09.2021 (zápisnica o pojednávaní č. l. 202 - 205). Z datovania sťažností na prieťahy, priložených žalobcom k tomuto podaniu (sú datované 03.02.2022, 04.02.2022 a 14.02.2022) je evidentné, že ich žaloba vyhotovil až po tom, ako bol na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 súdom upozornený na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho interpretáciu na tento konkrétny súdený prípad (viď bod 6. odôvodnenia rozsudku). Keďže na nich absentuje podacia pečiatka Krajského súdu v Košiciach, resp. nepredložil kópie podacích lístkov alebo iných dokladov o ich odoslaní, nepreukázal žalobca ich odoslanie, resp. doručenie predsedovi Krajského súdu v Košiciach. Aj keď v nich poukazuje na prieťahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 v rokoch 2007 až 2015, nič to nemení na skutočnosti, že nepredložil výsledky vybavenia týchto sťažností na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledky týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu, z výsledkov ktorých (len z ich výsledkov) možno v konaní o náhradu škody vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Prílohou e-mailového podania žalobcu, ani podania dodatočne doručeneho v listinnej podobe, nebolo Uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 177/2010-45 zo dňa 05.05.2010. Rovnako tak e-mailové podanie žalobcu zo dňa 18.07.2022 (pondelok) a jeho prílohy (č. l. 246 - 272), ktoré je podaním vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, ktoré žalobca dodatočne doručil v listinnej podobe do desiatich

dní podľa § 125 ods. 2 CSP dňa 20.07.2022 (č. I. 290 - 299), avšak do dispozície zákonnej sudkyne sa dostali až po vyhlásení rozsudku dňa 28.07.2022, o čom svedčí Úradný záznam zo dňa 28.07.2022 (č. I. 301), nie sú žiadosťami o vybavenie sťažnosti na prietahy, výsledkami vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadosťami o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledkami týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých žalobca na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu (č. I. 120 - 123, č. I. 124 - 126: v bodoch 16., 17. a 42. odôvodnenia rozsudku); na ktorých doloženie bol povinný v zmysle povinnosti uloženej mu uznesením o odročení pojednávania zo dňa 09.09.2021 (zápisnica o pojednávaní č. I. 202 - 205). Z datovania sťažností na prietahy, priložených žalobcom k tomuto podaniu (sú datované 31.08.2021, 27.12.2021, 06.01.2022, 12.01.2022, 22.01.2022, 08.03.2022, 28.05.2022) je evidentné, že ich žaloba vyhotovil až po tom, ako bol na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 súdom upozornený na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho interpretáciu na tento konkrétny súdený prípad (viď bod 6. odôvodnenia rozsudku). Keďže na nich absentuje podacia pečiatka Krajského súdu v Košiciach, resp. nepredložil kópie podacích lístkov alebo iných dokladov o ich odoslaní, nepreukázal žalobca ich odoslanie, resp. doručenie predsedovi Krajského súdu v Košiciach. Aj keď v nich poukazuje na prietahy v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 v rokoch 2007 až 2015, nič to nemení na skutočnosti, že nepredložil výsledky vybavenia týchto sťažností na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností a výsledky týchto prešetrení vybavení sťažností, o ktorých na pojednávaní konanom dňa 09.09.2021 tvrdil, že ich v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 podal v rokoch 2007 až 2015, mimo tých, ktoré sú už súčasťou spisu, z výsledkov ktorých (len z ich výsledkov) možno v konaní o náhradu škody vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

44. Žalobca nepreukázal splnenie už prvej v troch podmienok (1. existencia nesprávneho úradného postupu žalovaného, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného a vznikom škody) pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu - existenciu nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci tým, že nepredložil ako dôkazy výsledky vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, z ktorých (iba z ktorých) môže súd vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonnej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

45. Z dôvodu nespĺnenia už prvej podmienky pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu - existencie nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, nemôže byť logicky splnená ani druhá podmienka pre vyvodenie zodpovednosti štátu - vznik nemajetkovej ujmy, a ani tretia podmienka pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu - príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a vznikom nemajetkovej ujmy. Súdu preto nezostáva iné, ako konštatovať nespĺnenie aj druhej podmienky pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu - vznik nemajetkovej ujmy, a tretej podmienky pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu - príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a vznikom nemajetkovej ujmy.

46. Nakoľko pre vyvodenie zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné (a to *conditio sine qua non*) kumulatívne splnenie vyššie uvedených troch zákonných podmienok, pričom kumulatívnosť splnenia týchto troch podmienok má za následok, že čo ak len jedna z nich nie je splnená, nemožno voči štátu vyvodit' zodpovednosť za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., súd uzatvára, že v predmetnom spore nemožno voči štátu (žalovanému) vyvodit' zodpovednosť za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. pre nespĺnenie všetkých troch zákonom vyžadovaných podmienok.

47. Súčasné sporové konanie je kontradiktórne, čo znamená, že ten, kto z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé následky, musí tieto skutočnosti tvrdit' a k tvrdeným skutočnostiam predložit' alebo

označiť dôkazné prostriedky, inak úspešným byť nemôže. Je neprípustné, aby súd nahrádzal nedostatok aktivity strán sporu a dôkaznú núdzu niektorého z nich. Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Na margo uvedeného, že civilné sporové konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi, súd konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. V konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o existencii nesprávneho úradného postupu, vzniku nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy.

48. Súd nevykonával dôkazy navrhnuté žalobcom, t. j. pripojenie spisov Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cb/1/2008 a 3Cb/4/2008 (vlastne iba pripojenie spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cb/1/2008, pretože žalovaný v duplike ľč. I. 119/ tvrdil, resp. upresnil, že konania vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 boli spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 4Cb 1/2008, ktoré tvrdenie žalobca nepoprel) a dôkazy navrhnuté žalobcom v písomnom podaní zo dňa 31.08.2016 (č. I. 42 - 57, t. j. v replike žalobcu), považujúc ich vykonanie za neefektívne, nadbytočné a nehospodárne, nakoľko mal z doteraz vykonaného dokazovania za dostatočne preukázaný skutkový stav vecí. Predmetom tohto sporu je uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov v konaniach vedených na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008. Návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, ktoré sa skôr javia ako argumentácia žalobcu v konaní o zaplatení pohľadávok, sa však týkajú predmetu a skutkových okolností sporu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 (konania vedené pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008 boli na základe uznesenia o spojení vecí na pojednávaní konanom dňa 12.11.2014 spojené a ďalej sú vedené pod sp. zn. 4Cb/1/2008), v ktorom Krajský súd v Košiciach rozhoduje o pravosti samotných pohľadávok žalobcu, pričom tento spor nie je doteraz právoplatne ukončený. Žalobcom navrhované dôkazy sa týkajú skutočností nerozhodných pre predmetný spor o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., pričom z navrhovaných dôkazov nie je ani zrejmé, aké konkrétne skutočnosti (s prihliadnutím na predmet sporu - preukázanie nesprávneho úradného postupu, vznik a výšku nemajetkovej ujmy a existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody) majú preukázať. Žiadny zo žalobcom navrhovaných dôkazov totiž nemôže nahradiť rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré je pre posúdenie existencie nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov v konaní pre súd smerodajné, ani nemôže nahradiť povinnosti žalobcu hodnoverným spôsobom preukázať vznik a výšku nemajetkovej ujmy podľa citovaného ustanovenia § 17 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného prezentovaným v jeho duplike a výpovedi na pojednávaní (viď body 5. a 7. odôvodnenia rozsudku).

49. K žalobcom v žalobe tvrdenému porušeniu jeho práv podľa čl. 48 ods. 2, 46 ods. 1, 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd súd záverom ozrejmuje žalobcovi, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004). Zároveň právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/2004). Obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu, resp. právo na úspech v konaní (II. ÚS 218/2002, III. ÚS 198/2007, II. ÚS 229/2007, I. ÚS 265/2007, III. ÚS 139/2008). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

50. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery, súd žalobu zamietol pre jej nedôvodnosť v I. výroku enunciatú tohto rozsudku.

II.

51. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v II. výroku enunciatu tohto rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

52. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Žalobca nemal v konaní žiadny úspech, keďže súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v I. výroku enunciatu tohto rozsudku. Plný neúspech žalobcu v konaní je zároveň plným úspechom žalovaného. Nakoľko v konaní plne úspešný žalovaný výslovne uviedol vo vyjadrení k žalobe, v duplike a aj vo výpovedi na pojednávaní, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje, súd mu ho nepriznal a rozhodol tak, ako je uvedené v II. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti I. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti II. výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).